

nenastává o sobě již touto skutečností, nýbrž teprve projevem dlužníkovy vůle, že používá práva k započtení. Proto dne 6. listopadu 1925 nebyla pohledávka obce zrušena vyúčtováním, které teprve nyní ve sporu bylo žalobcem projevováno a uplatňováno a proto sluší mít za to, že žalobce nesplnil »včas a plně« potvrzené vyrovnání, jak to žádá § 57 vyr. ř. z r. 1914 č. 337 ř. z., čímž přivodil zrušení slevy a obživení pohledávky obce (žalované).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Z d ů v o d ů:

Není důvodnou výtku dovolatelova, že odvolací soud nesprávně řešil otázku kompensace podle § 1438 obč. zák. Nejde o otázku, zda započtení vzájemné pohledávky může se státi před sporem nebo i za sporu, nýbrž jde o to, zda započtení bylo uplatněno v takové době, že tím byly zavčas podle § 57 vyr. ř. č. 337/14 ř. z. plně zaplacený splátky vyrovnací kvoty a že důsledkem toho neobžily vyrovnací pohledávky České komerční banky v L. v částce 18.808 Kč 12 h a obce v částkách 15.229 Kč 81 h a 83.806 Kč 10 h ve smyslu čl. III. zákona č. 99/23 Sb. z. a n. Podle zjištění byla první 10% splátka splatna dne 6. listopadu 1925, žalobce nic na ni nezaplatil a započtení uplatňoval teprve dopisem ze dne 29. dubna 1926, v němž vyúčtoval k svému dobru pohledávku na 49.024 Kč 58 h, z čehož jest zřejmé, že ani první splátka nebyla zavčas a plně zaplacená. Není proto důvodu k odečtení 65% vyrovnacích pohledávek a k zamítnutí žaloby na vzájem.

Čís. 15047.

K § 2 lit. e) zák. čís. 40/22 Sb. z. a n.

Advokát, na jehož jmění byl uvalen konkurs a jenž proto byl ze seznamu advokátů vymazán podle § 3 odst. 1 lit. i) zák. čís. 40/22 Sb. z. a n., pozbyl důvěry u veřejnosti, třebaže konkurs byl zatím zrušen, jestliže jeho majetkové poměry jsou tak neutěšené, že nemůže své věřitele uspokojiti.

(Rozh. ze dne 14. března 1936, R II 370/35.)

V ý b o r a d v o k á t n í k o m o r y nevyhověl žádosti Dr. Jana K-a, bývalého advokáta, o opětný zápis do seznamu advokátů nabyv přesvědčení, že žadatel, na jehož jmění byl uvalen konkurs, byl později zrušený, pozbyl důvěryhodnosti u veřejnosti. V a l n á h r o m a d a advokátní komory schválila toto rozhodnutí.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolání.

D ů v o d y :

Usnesení výboru advokátní komory potvrdila valná hromada advokátní komory v napadeném usnesení především z toho důvodu, že po

zrušení konkursu o jmění žadatelově má tento jen právo žádati za opětný zápis, nikoliv ale právo na odvolání výmazu a obnovení zápisu bez zkoumání důvěryhodnosti žadatelovy. Nezabývala se tedy otázkou, zdali výmaz ze seznamu advokátů byl odůvodněn prohlášením konkursu na jmění žadatele (§ 3 odstavec 1, písmeno i) novely k advok. ř. č. 40/22 Sb. z. a n.), a jsou proto bezpodstatné vývody odvolatelovy, jimiž doličuje, že jeho výmaz ze seznamu advokátů odporuje zákonu. Jest se proto nejvyššímu soudu obmeziti jen na přezkoumání otázky, zdali odvolatel, jenž byl ze seznamu advokátů vymazán, splnil předpoklady opětného zápisu podle § 3 odstavec (3), druhá věta, novely č. 40/22 Sb. z. a n. Odvolatel pozbyl důvěryhodnosti u obecního úřadu tím, že naň byl uvalen a prohlášen konkurs, neboť, ač bylo usnesení konkursního soudu zrušeno a věc byla vrácena prvému soudu k novému rozhodnutí, nezamítl konkursní soud návrh věřitele na vyhlášení konkursu pro nedostatek hmotných předpokladů vyhlášení konkursu, nýbrž zrušil vyhlášený konkurs jen proto, že zrušovací usnesení rekursního soudu se stalo právoplatným a navrhovatel vzal návrh na vyhlášení konkursu zpět. Z toho nelze dovozovati, že majetkové poměry odvolatelovy jsou v takovém stavu, že nevzbuzují k němu nedůvěru obecního úřadu. Naopak z četných sporů a exekucí, vedených proti odvolateli, je zřejmé, že jeho majetkové poměry jsou velmi neutěšené a byť i exekuce proti němu vedené nebyly bezvýsledné, jest přece jisto, že odvolatel, jak sám připouští, nemůže své věřitele plně uspokojiti a nemůže se s nimi ani dohodnouti, nemaje dostatek majetkových prostředků. Že takový majetkový stav advokáta nemůže vzbuzovati důvěru v obecní úřadu, o tom nelze pochybovati a jest nerozhodné, zda větší část jeho dluhu se týká nezaplacených substitučních útrat nebo jiných dluhů. Praví-li odvolatel, že se může ubrániti všemu do budoucna jen zápisem do seznamu advokátů a získáním existence, kterou měl, nedoličuje tím, že nepozbyl důvěryhodnosti, nýbrž že si ji chce teprve získati po novém zápisu výkonem advokacie, což jest opačný postup, než jaký předpokládá zákon.

Čís. 15048.

Vklad práva nadzástavního na úvěrovou hypotéku.

(Rozh. ze dne 14. března 1936, R II 62/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající straně oproti povinnému exekuci nuceným zřízením práva nadzástavního na kauční hypotéce a příkázáním této pohledávky k vybrání. **R e k u r s n í s o u d** exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Předmětem exekuce mohou býti toliko majetkové objekty povinného. Kauční hypotéka nepředstavuje však sama o sobě majetkový předmět podléhající exekuci. Exekuce na kauční hypotéku je proto jen potud přípustná, pokud v rámci téže povinovanému proti poddlužníku v čas vedení exekuce pohledávka skutečně vznikla. Jestliže tedy z kauční hypotéky vzniklá pohledávka není knihovně zapsána anebo jestliže se